

ærede Talere, og jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme. Det vil være til Gavn for det danske Landbrug, at vi faar disse Skadedyr udryddet.

H. C. Hansen: Jeg kan slutte mig til den Enighed, der er om at fremme dette Lovforslag. Der har jo fortsat været Bestræbelser oppe for at udrydde ikke alene de Skadedyr, som ødelægger Plantevækster, men ogsaa de Skadedyr, der forulemper vore Husdyr. I dette Lovforslag er der Tale om et af de Skadedyr, der gennem Tiderne har paaført Husdyrbruget de allerstørste Ulemper. Man har hidtil betragtet disse Ulemper som Smaating og fundet sig deri. Der er ikke ret mange, som overhovedet har opholdt sig paa Landet, som ikke har set Kreaturer i vild Flugt med Halen til Vejrs løbe fra Marken hjem til Stalden. Saa man kan let blive klar over, at Dyrene ikke elsker dette Snyltedy. Naar man henad Foraaret kommer ind i Stalden og trækker Haanden hen over Dyrenes Ryg, finder man meget ofte, navnlig paa de yngre Dyr, en Masse Bylder, Udvækster, som ikke alene er i højeste Grad til Gene for Dyret, men som ogsaa nedsætter Dyrets Værdi, naar det skal slagtes. Det Formaal, der er tilsigtet med Lovforslaget, kan jeg da paa mit Partis Vegne støtte. Der er bebudet Nedsættelse af et Udvalg; vi kan dér drøfte Mulighederne for, at Udryddelsen bliver i højeste Grad effektiv, og at alle er med i Kampen, saaledes at der ikke bliver enkelte Oaser ude i Landet, hvor der intet foretages eller i alt Fald for lidt, saaledes at Kampen mod disse Snyltedy derved bliver illusorisk.

Pinstrup: Det gælder om, at Sagen bliver grebet an paa den mest praktiske Maade, saaledes at Landmændene med Velvillie tager imod Loven. Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt den Fremgangsmaade, Lovforslaget foreslaar, er den rette. Efter Lovforslaget skal det være saaledes, at Ejeren er forpligtet til at rense sine Kreaturer, og saa bagefter skal et Tilsyn, en Inspektør, eller hvad man nu vil kalde ham, gaa rundt og se efter, om det nu er gjort ordentligt. Jeg er ikke sikker paa, om ikke denne Fremgangsmaade vil vække Uvillie. Jeg vilde mene, at det var bedre, at Kommunerne antog en dertil egnet Mand til at hale disse Larver ud, idet han skal gaa til alle Besætninger og skal foretage Operationen som kommunal Udhaler. Jeg tror, det vil blive meget billigt. Det er noget forskelligt i de forskellige Egne — der er ikke

lige mange Larver alle Steder —, og jeg vilde tro, han vilde kunne gøre det for 2—5 Øre pr. Kreatur. Betalingen skulde Ejeren saa erlægge straks, naar Manden er der — det bliver jo kun en meget lille Sum —, og saa skulde han have sin Kvittering derfor; dermed er det forbi i den Omgang. Jeg vil gaa ud fra, at denne Mand maatte gaa rundt to Gange, og det var jo ønskeligt, at det sidste Gang kunde være hen i Maj Maaned; men det er muligt, at man af Hensyn til, at Kreaturerne somme Steder slippes paa Græs i Begyndelsen af Maj, maa lade begge Omgange være tilendebragt i nogle Tilfælde inden 1. Maj. Hvor man ikke har saadant Ungkreatur gaaende ude paa afsides liggende Græsgange, hvor det er vanskeligt at komme til dem, kan man vente med sidste Omgang til længere hen paa Aaret.

Naar Sagen bliver grebet an paa den Maade, at Kommunen antager en Mand, der straks besørger Arbejdet, er der sikkert givet den bedste Betyggelse, og saa er Ejeren ogsaa interesseret i, at Manden virkelig faar alle Larverne ud, naar han skal betale pr. Stykke Kreatur for at faa dem renset. Gaar man frem paa den Maade, tror jeg, at Landmændene i Almindelighed vil finde sig godt i det og erkende, at det kan være en fornuftig og nyttig Foranstaltning. Da det ifølge Sagens Natur er saadan, at denne Foranstaltning maa foretages overalt, hvis det virkelig skal faa nogen Betydning, antager jeg ogsaa, at Landbrugsorganisationerne vil støtte Gennemførelsen af en saadan Ordning, saaledes at Loven kan blive modtaget paa bedst mulig Maade og komme til at gøre den tilsigtede Nytte.

Carl Sørensen: Jeg vil gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at jeg tror egentlig ikke, at den Fremgangsmaade, han her anbefaler, er at foretrække for den i Lovforslaget foreslaaede. Der er ikke det mindste i Vejen for, at hver enkelt Mand kan foretage det Arbejde, der her paalægges dem, og de vil ogsaa gøre det, det føler jeg mig ganske overbevist om. Jeg tror heller ikke, der er nogen Grund til at tage saa højtideligt paa det at ville kalde den Mand, der skal gaa om og efterse, om Besætningerne er renset for de Larver, som gaar igennem Huden, for Inspektør. Men det kan jo ikke skade, vi kan godt kalde ham for Inspektør, det skal vi ikke strides om. Jeg maa nu fremdeles holde paa, at Lovforslagets Form er at foretrække. Og jeg nærer ikke Spor af Tvivl om, at hvis Forslaget gennemføres, som det her er forelagt, vil det lykkes i Løbet af nogle faa Aar — om det kan